

ГЛУПАВОТО МОМЧЕ

Имало едно момче. Отишло в гората да си бере билки. Ходило, където ходило, събрало каквото събрало – тръгнало си. Свечерило се. Качило се на едно дърво и си рекло: „Ще се кача на дърво, на голяма борица“. Послед нощ дошли двама души – боринари. Минали точно там – да окастрят дървото. Наклали огън да се сгреят. Момчето горе спяло.

Господ го боляло зъб. Като отишла топлината нагоре – отслабнала му болката. Посред нощ станало момчето да пикае. Пикал надолу. Ония долу ги напикало.

– Ооо, роса господня! Господи!

Ония станали, отишли си, а господ рекъл:

– Бързо, доведете ми оня човек, който ми спря болката!

Хората на Господа слезли долу, намерили човека и го грабнали. Завели го горе, при Господ. Той му казал:

– Сега какво искаш да ти дам? Ти направи така, че зъбът ме болеше, дойде топлината от огъня ти до мен и зъбът ми мина.

Дал му жълтици – не искал. Дал му акордеона си, кларинета – нищо не харесвал. Видял една шарена свирка и казал:

– Ето тази свирка искам!

– Шом нея искаш, вземи я!

Дал му свирката.

– Друго какво искаш?

– Искам да чувам Всичко! Леко да говорят, леко „пшт“ – да чувам!

– Готово, готово! Готово, сине!

Свалил го оттам. Тръгнал, отишъл си. Стигнал вече и го видял един поп:

– Къде си ходил, бе?

– Къде съм ходил? Работа си търся.

– И аз търся човек, козите ми да пасе.

– Е?

– Хайде у дома да идем!

Отишли у тях. Спазарили се:

– Колко ще ми вземеш?